

Tammikuun 12.

Pyhän marttyyri Tatjanan muisto

Ehtoopalveluksessa

Juhlan avuksihuutostikiirat, 2.säv.

Uskovaiset, veisatkaamme jälkijuhlan veisu Kristuksen kasteelle puhtain mielin. | Hän, joka on iäti Isän ja Hengen kanssa, | tuli lihassa Jordanille ja huusi Johannekselle: | Tule, Kastaja, kasta minut, || sillä ihmisiä rakastavana minä tahdon pestä ihmisluonnon saastasta.

Kristus, kaikki enkelijoukot palvelevat Sinua Kuninkaana ja Jumalana. | Kerubit eivät uskalla edes katsoa Sinua, | mutta ruohon Sinä, Herra, käsket koskettaa jumalallista päätäsi, sanoi Johannes. | Herra, minä pelkään, || että peljättävän jumaluutesi sammumaton tuli polttaa minut.

Lunastaja ja Jumala vastasi Edelläkävijälle: | Minä tulin lihaksi Neitseestä luodakseni uudelleen Jordanin vedessä Adamin. | Johannes, lähesty minua Kristuksena, joka luonnoltani olen, | ja kasta minut lihassa, | että minä, maailman kaikki synnit pois ottava Herra, || saisin murskata siellä olevien lohikäärmeitten pään.

Pyhän stikiirat, 2.säv.

Kun Sinä säteilit Hengen runsasta valkeutta, | Sinä vihasit rikkautta ja rakastit vain taivaallista. | Selvästi Sinä pukeuduit marttyyrien voimaan | ja kävit suunnattomiin kärsimyksiin. | Niin kukistaen vihollisen Sinä, oi Jumalan autuuttama Tatjana, || punoit itsellesi seppeleen.

Kun Sinä, puhdas, sammutit lihan pahan hajun ja synnin liekin | Sinua auttavan jumalallisen Hengen virvoituksella, | silloin Sinä tukit kilpamentillä petojen kidat | ja miehuullisesti annoit ruumiisi kidutettavaksi. | Niin kukistaen vihollisen Sinä, oi Jumalan autuuttama Tatjana, || punoit itsellesi seppeleen.

Rakkauttasi Herraa kohtaan eivät voineet tylsyttää miekka, | ei tuli, ei lävistyksyet, ei ahdistus, ei nälkä | eikä minkäänlaiset kidutukset, | sillä palavin sydämin Sinä, marttyyri, etsit Häntä | ylenkatsoen kaikkea näkyväistä. | Niin Sinä pääsit kaiken Kuninkaan morsiamena || asumaan jumalalliseen häähuoneeseen.

Kunnia... nyt... 6.säv.

Kun koko maasta syntyneitten luonto | näki Sinut, Luojaansa, alastomana vedessä pyytämässä kastetta, | se kauhistui ja hämmästy. | Edelläkävijäkään ei kauhun vallassa uskaltanut koskettaa Sinua, | meri pakeni, Jordan pysäytti virtansa, | vuoret hypähtelivät Sinut nähdessään ja enkelten voimat hämmästyivät lausuen: | Oi ihmettä! || Vapahtaa riisuutuu halutessaan pukea ihmiset pelastukseen ja uuteen luomiseen.

Virrelmästikiirat, 6.säv.

Huutakaamme nyt profeetan tavoin Herralle: | Sinä, meidän Vapahtajamme ja Luojamme, | ilmestyit meille! | Laupiaana Sinä, Sana, murskasit lohikäärmeitten suun Jordanissa! | Valkeudellasi Sinä, Kristus, valistit sokeutuneet! | Siunattu olet Sinä, joka olet ilmestynyt, meidän Jumalamme. || Kunnia Sinulle!

Liitelauselma: Meri näki tämän ja pakeni, Jordanin vedet kääntyivät takaisin.

Sana, kasteellasi Sinä annoit voiman vihollisia vastaan meille, | jotka rakkaudella kunnioitamme taloudenhoitoasi. | Omasta tahdostasi Sinä sen toimitit ja päästit ihmiset Eedenistä tulleesta kirouksesta | Sen tähden me veisaamme: | Siunattu olet Sinä, joka olet ilmestynyt, meidän Jumalamme. || Kunnia Sinulle!

Liitelauselma: Mikä sinun on, meri? Miksi pakenet? Miksi käännyt takaisin, Jordan?

Muinoin me, Adamista syntyneet, | pukeuduimme nahkavaatteisiin omasta halustamme langettuamme, | mutta tänään me riisumme ne pois, | kun Herra kastetaan Jordanin vesissä. | Julistaen enkelten kanssa Jumaluutta huutakaamme Hänelle: | Siunattu olet Sinä, joka olet ilmestynyt, meidän Jumalamme. || Kunnia Sinulle!

Kunnia... nyt... **6.säv.**

Uskovaiset, ylistäkäämme veisuin sen hyvän teon suuruutta, | jonka Jumala on meille tehnyt. | Hän, ainoa puhdas ja tahraton, | tuli meidän langettuamme ihmiseksi ja otti vastaan meidän puhdistuksemme Jordanissa. | Hän pyhitti minut ja veden, | ja murskasi veden kautta lohikäärmeitten pään. | Veljet, ammentakaamme siis riemuiten vettä, | sillä niille, jotka uskolla ammentavat, | antaa Kristus Jumala Hengen armon. || Hän on meidän sielujemme Vapahtaja.

Juhlan tropari, 1.säv.

Jordanissa kastettaessa Sinua, oi Herra, | tapahtui, että ihmiset kumarsivat Pyhää Kolminaisuutta, | sillä Isän ääni todisti Sinusta | nimittäen Sinua rakkaaksi Pojaksensa, | ja Henki kyyhkysen muodossa | vahvisti sen sanan totuuden. | Kunnia olkoon Sinulle, Kristus Jumala, || joka ilmestyit ja valistit maailman.

Aamupalveluksessa

Psalmikatisman **ensimmäisen kunnian** jälkeen **katismatropari, 4.säv.**

Jordan, miksi hämmästyit ja pakenit? | Se vastasi: "Kuinka en olisi kauhistunut ja laskenut pintaani, | sillä näin näkymättömän Jumalan alastomana?" | Hänet nähdessään enkelitkin kauhistuivat. | Taivas hämmästyi ja maa pelosta vapisi, | meri vetäytyi kokoon ja koko näkyvä ja näkymätön luomakunta pelästyi, | sillä Kristus tuli pyhittämään Jordanin vedet.

Kunnia... nyt... **Sama uudelleen.**

Psalmikatisman **toisen kunnian** jälkeen **katismatropari, 8.säv.**

Maailman valistava Kristus ottaa kasteen. | Isän ääni todisti korkeudesta lausuen: | Tämä on minun Poikani, johon olen mielistynyt, kuulkaa Häntä. | Hän on maailman Valistaja, joka laupeudessaan otti kasteen ja Jumalana pelasti ihmissuvun.

Kunnia... nyt... **Sama uudelleen.**

Juhlan kanoni, sekä pyhän kanoni.

1. veisu. Irmossi, 2.säv.

"Tulkaa, ihmiset, | veisatkaamme virsi Kristukselle Jumalalle, | joka jakoi kahtia meren | ja johdatti valitsemansa kansan pois Egyptin orjuudesta, || sillä Hän on ylistetty."

Troparit

Marttyyrikirkkauden kaunistamana Sinä, marttyyri, seisot puhtaan Ylkäsi edessä ja rukoilet sielut turmelevien rikkomusten päästöä meille, jotka veisuin Sinua ylistämme.

Katoavaisen rikkauden Sinä, marttyyri, ylenkatsoit täysin auliisti tavoitellen taivaan katoamatonta ja pysyvää rikkautta, ja niin Sinä iloiten kävit marttyyrien kilpakentälle.

Pelotta Sinä, marttyyri, kävit lävistettäväksi, tuskiin ja moninaiisiin kidutuksiin, sillä kanssasi oli Sinua vahvistava Vapahtajan armo.

Jumalansynnyttäjälle

Oi ainoa Jumalan armoittama Neitsyt, joka synnytit himoista vapautumisen lähteen, paranna minut, joka olen himojen haavoittama, ja tempaa minut iankaikkisesta tulesta!

3. veisu. Irmossi

"Vahvistettuasi minut uskon kalliolle | Sinä avasit suuni vihollisiani vastaan, | sillä henkeni riemuitsi veisatessani: | Ei ole muuta pyhää kuin meidän Jumalamme || eikä muuta vanhurskasta paitsi Sinä, Herra!"

Troparit

Sinun sydämesi linnoitusta ei järkyttänyt kidutusten kuohuva aallokko, sillä se oli perustettu Kristuksen rakkauden kalliolle. Hänelle Sinä, maineikas, huusit: Ei ole muuta pyhää kuin Sinä, Herra!

Hän, joka pukeutui ihmisten heikkouteen, siivitti heikkoutesi voimallaan. Niin Sinä, marttyyri, paiskasit maahan voimattoman lohikäärmeen ja huusit uskolla: Ei ole muuta pyhää kuin Sinä, Herra!

Verivirroillasi Sinä, autuas, kuivatit rikosten tulvan. Nyt Sinä nautit nautinnon tulvasta ja asut illattomassa valkeudessa huutaen: Ei ole muuta pyhää kuin Sinä, Herra!

Jumalansynnyttäjälle

Sanoin selittämättömiä ovat Sinussa tapahtunut sikiäminen ja synnytyksesi, oi miestä tuntematon Neitsyt, sillä Sinä synnytit Hänet, joka sanallaan on luonut aikakaudet ja joka päästää maan ääret järjettömyydestä. Rukoile alati, että Hän pelastaisi meidät.

Irmossi/Katabasi

"Vahvistettuasi minut uskon kalliolle | Sinä avasit suuni vihollisiani vastaan, | sillä henkeni riemuitsi veisatessani: | Ei ole muuta pyhää kuin meidän Jumalamme || eikä muuta vanhurskasta paitsi Sinä, Herra!"

Katismatropari, 1.säv.

Seuraten rakastajasi jälkiä Sinä, Tatjana, tavoittelit auliisti Hänen kuolemaansa ja puhtaita kärsimyksiänsä. Niin Sinä saavutit taivaan häähuoneen sekä sait ansiosi mukaisen katoamattomanseppeleen ja kuolemattoman kunnian.

Kunnia... nyt... 1.säv.

Suuri Kaste tulee omasta tahdostaan joen vesiin lihallisesti kastettavaksi. Hämmästyneenä jumalallinen Edelläkävijä sanoi Hänelle: Kuinka kastaisin Sinut, jossa ei ole mitään saastaa? Kuinka ojentaisin käteni sen pään päälle, jonka edessä kaikkeus vapisee?

4. veisu. Irmossi

"Veisuin minä ylistän Sinua, Herra, | sillä olen kuullut sanoman ja hämmästynyt, | koska Sinä tulet minuun asti etsien minua, eksynyttä. | Sen tähden minä ylistän || suurta alentumistasi tyköni, oi armorikas."

Troparit

Jumalisuuden kaunistamaa ihanaa sielun vaatetta kantava ja marttyyriuden valkeutta ihmeellisesti loistava Tatjana saatetaan puhtaan Yljän tykö.

Jumalan avuksesi lähettämät taivaalliset enkelit iskivät sokeudella rikolliset, jotka repivät kasvojasi raudoilla, ja he hämmästyivät kärsivällisyyttäsi, oi marttyyri.

Sinä sait voiton rikollisista lain mukaisesti julistaessasi Kristusta. Moitteettomana, otollisena ja täydellisenä uhrina Sinut kannettiin Hänelle, ja Sinä huusit: Vapahtaja, Sinua rakastaen minä käyn teuraaksi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi pyhä Jumalan Morsian, ohjaa minut tyveneeseen satamaan, sillä olen synnin aaltojen ja kuohujen hirveässä myrskyssä, jonka minua ahdistavien pahojen henkien tuulet ovat nostaneet.

5. veisu. Irmossi

"Kristus, Vapahtajani, rauhan Ruhtinas, | pimeydessä olevien valo ja epätoivoon joutuneiden pelastus! | Aamusta varhain minä käännyn Sinun puoleesi, | valista minut kirkkaudellasi, || sillä en tunne muuta Jumalaa kuin Sinut."

Troparit

Saatuasi mielesi kohtuun Jumalan pelon Sinä, urhea, synnytit ihmeellisesti pelastavan tunnustuksen ja marttyyriuden hengen, Sinä taistelit kestäväenä ja sait voiton vihollisen voimista.

Elämänantaja Kristus, esikuvanaan Sinun puhdas ja autuas kärsimyksesi hän, joka oli liittynyt Sinuun himottomuuden kautta, kärsi auliisti, ja kun hänen jäsenensä silvottiin, hän huusi: En tunne muuta Jumalaa kuin Sinut.

Kristuksen voittoisa, kunnianarvoisa marttyyri, säteille Pyhän Hengen valistuksen valistavaa kirkkautta Sinä valistat uskovaisten sydämet ja hajotat synnin pimeyden.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä Auringon valoisa pilvi, säteile minulle kirkkautta, joka hajottaa rikkomusteni pimeyden. Ojenna kätesi minulle, joka olen vajonnut synnin suohon. Sinä langenneen Adamin ainoa oikaisija, nosta ylös minut, joka makaan maassa.

6. veisu. Irmossi

"Syntien syvässä pyörteessä ollen | minä avuksi huudan Sinun tutkimattoman syvää laupeuttasi: ||
Jumala, johdata minut pois turmeluksesta."

Troparit

Tuntiessaan Sinut, puulle levitetyn, puhdas marttyyri kesti kärsivällisenä riippumisen ja ruumiin silpomisen rakkaudesta Sinuun, Kaikkivoimallinen.

Oi autuas, kun Sinä miehuullisesti taistelit kilpakentällä, villipedot väistivät Sinua, niin kuin kerran ensimmäisenä taistellutta Teklaa, jonka innon Sinä olit saanut.

Sotilasjoukon keskelle tulleet taivaalliset enkelit kirkastivat Sinut valkeudella päästäen Sinut tuskista ja ylistäen Sinua Jumalan uuhena.

Jumalansynnyttäjälle

Oi nuhteeton, Luoja valitsi kaikista sukupolvista Sinut, kaunottaren, jota Jaakob rakasti, ja ilmestyi Sinusta esiin tullen.

Irmossi/Katabsi

"Syntien syvässä pyörteessä ollen | minä avuksi huudan Sinun tutkimattoman syvää laupeuttasi: ||
Jumala, johdata minut pois turmeluksesta."

Juhlan kontakki, 4.säv.

Sinä ilmestyit tänään maailmalle, | ja Sinun valkeutesi, oi Herra, valaisi meidät, | jotka sen tuntien veisaamme Sinulle: | Sinä, lähestymätön Valkeus, | tulit ja ilmestyit meille.

Synaksario

Saman kuun 12:ntena päivänä pyhän marttyyri Tatjanan muisto.

Säkeitä

Miekka hankki Tatjanan ylen kirkkaaseen päähän kirkkaan kruunun.

Kahdentenatoista katkaistiin Tatjanan kaula.

Samana päivänä pyhän marttyyri Petros Abesalamiteksen muisto.

Säkeitä

Sydämesi jumalallisen rakkauden hiilten polttaman Petros kuoli suloisesti hiilien päällä.

Samana päivänä pyhän marttyyri Mertioksen muisto.

Säkeitä

Ylen väkevästi kidutettiin Mertiosta, joka halasi yksin korkeinta, väkevää Jumalaa.

Samana päivänä miekka surmasi kahdeksan pyhää marttyyriä Nikeasta.

Säkeitä

Miekka surmaa kahdeksanlukuisen kuoron, joka halusi löytää kahdeksannen ajan elämän.

Samana päivänä miekka surmasi pyhän marttyyri Euthasian.

Säkeitä

Evtasia tarjoaa miekan avulla oman päänsä Jumalalle, maailman Vapahtajalle.

Samana päivänä pyhittäjäisämme ja ihmeidentekijän Eliaksen muisto.

Säkeitä

Uudeksi ihmeidentekijä Eliaksi osoittautui tämä ihmeidentekijä Elias.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

"Rikollisen hirmuvaltiaan jumalanvastainen käsky | sytytti korkealle leimuavan liekin, | mutta jumalaa pelkääväisten nuorukaisten suojaksi | vuodatti hengellisen kasteen Kristus, || kiitetty ja korkeasti kunnioitettu."

Troparit

Lujana ja kärsivällisenä Sinä, voittamaton marttyyri, kestit rintojesi silpomisen, ja taivaallisella tulella Sinä poltit ne, jotka eivät halua palvella Jumalaa, jota koko luomakunta veisuin ylistää.

Kun autuas marttyyri kantoi sydämessään Sinun rakastamisesi tulta, oi Kristus, hän ei pelännyt kanssansa Sinulle alamaista tulta, vaan kuvasi muinaisten nuorukaisten miehuullisuutta ja lujuutta.

Oi maineikas, Sinun edessäsi vaimeni petojen villeys, vahingoittumattomana Sinä kävit leijonien kitojen ohitse, sillä Sinulle antoi kunnian Jumala, jota Sinä kunnioitit ja jonka kärsimykset toteutit lihassasi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas, Sinä synnytit meille persoonallisen Elämän, joka poisti kuolemallaan kuoleman. Kuoleta meidän lihamme himot, kun me uskoen kunnioitamme Sinua ylen kunniakkaana Jumalansynnyttäjänä.

8. veisu. Irmossi

"Herran teot, veisuin ylistäkää tuliseen pätsiin heprealaisnuorukaisten kanssa laskeutunutta | ja liekit viileydeksi muuttanutta Jumalaa, || ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina."

Troparit

Jumalassa viisas Tatjana, hyveitten kaunistamana Sinä tulit ihanaksi marttyyriuden kauneudessa ja Sinut yhdistettiin kaikkia ihmisiä ihanampaan Ylkään kuolemattomuuden kauneutta säteilevänä.

Ruumiittomien palvelijoiden kanssa Sinä ylistit vankilassa Luojaa säteillen jumalallisen salaman kirkkautta, eikä kukaan petoksen pimeyden vallassa oleva voinut Sinut lähestyä.

Jäsentesi murskaaminen murskasi vihollisen juonet, oi puhdas. Verivirtasi kuivattivat jumalankieltämisen hirveän tulvan ja osoittautuivat meille ihmeitten mereksi.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä, joka selittämättömästi synnytit meille laupiaan Jumalan ja Vapahtajan, sääli meitä ja pelasta meidät aivoitusten roihusta. Poista rukouksillasi himojen paahde, oi puhdas Neitsytäiti.

Irmossi/Katabasi

"Herran teot, veisuin ylistäkää tuliseen pätsiin heprealaisnuorukaisten kanssa laskeutunutta | ja liekit viileydeksi muuttanutta Jumalaa, || ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina."

9. veisu. Irmossi

"Uskovaiset, yksimielisesti veisuin ylistäkäämme Jumalaa, | Jumalan Sanaa. | Sanomattomassa viisaudessaan Hän tuli uudistamaan Aadamin, | joka oli syömisen takia langennut turmelukseen. || Meidän tähtemme Hän sanoin selittämättömästi tuli lihaksi pyhästä Neitseestä."

Troparit

Monien kidutusten jälkeen hirveä tuomari langetti Sinulle miekan tuomion. Ylös mennessäsi taivaalliset joukot taputtivat käsiään ja Kristus seppelöi kaikki voimallisella oikealla kädellään Sinut, lain mukaan taistelleen marttyyrin.

Sinä elät nyt marttyyrien kirkkaissa laumoissa selvästi Jumalan lähellä ja saat nähdä, mitä enkelit näkevät. Neitseenä Sinä asustat Ylkäsi häämajassa, oi puhdas, ja rukoilet pelastusta meille, jotka rakkaudella Sinua kunnioitamme.

Tatjana, me julistamme, että Sinä olet kaikkein Valtiaan sinetöity lähde, suljettu puutarha, puhdas ja pyhitetty uhrilahja, Kristuksen turmelukseton morsian, uhri ja uhrin kantaja, uuhi ja ihana kyyhky.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Valtiatar, Sinä uskovaisten ainoa turva, kuule Sinua hartaasti rukoilevien ääni ja pelasta, sääli ja varjele vahingolta ja vihollisten kaikilta hyökkäyksiltä meidät, jotka uskolla ja rakkaudella aina Sinua ylistämme.

Irmossi/Katabasi

"Uskovaiset, yksimielisesti veisuin ylistäkäämme Jumalaa, | Jumalan Sanaa. | Sanomattomassa viisaudessaan Hän tuli uudistamaan Aadamia, | joka oli syömisen takia langennut turmelukseen. || Meidän tähtemme Hän sanoin selittämättömästi tuli lihaksi pyhästä Neitseestä."

Eksapostilario, 3.säv.

Urheamielinen Tatjana, | Kristuksen rakkauden tähden Sinä kestit kärsivällisesti kidutuksia | ja hävitit urheasti pahojen henkien voiman. | Sen tähden me kaikki uskoen ylistämme Sinua autuaaksi.

Ja juhlan eksapostilario, 3.säv.

Oi Vapahtaja, armo ja totuus ilmestyivät Jordanin virralla | ja valistivat pimeydessä ja varjossa olevat, | sillä lähestymätön Valkeus | tuli ja ilmestyi meille.

Virrelmästikiirat, 6.säv.

Jeesukseni, joka olet loiste ja valkeus valkeudesta, | Sinä valistit sanomattomalla kirkkaudellasi meidät, | jotka muinoin tulimme Eedenissä käärmeen sokaisemiksi. | Kun me nyt näemme Jordanissa valkeuden Sinun valossasi, | me veisaamme uskoen: | Siunattu olet Sinä, joka olet ilmestynyt, meidän Jumalamme. || Kunnia Sinulle!

Liitelauselma: Meri näki tämän ja pakeni, Jordanin vedet kääntyivät takaisin.

Oi peljättävien salaisuuksien tuntija ja taloudenhoitaja, | Sinä ilon Edelläkävijä ja Hengen silminnäkiä, | rukoile Sanaa, joka oman tahtonsa mukaisesti otti Sinulta kasteen, | että Hän aina antaisi syntien päästön meille, | jotka Hänelle veisaamme: | Siunattu olet Sinä, joka olet ilmestynyt, meidän Jumalamme. || Kunnia Sinulle!

Liitelauselma: Mikä sinun on, meri? Miksi pakenet? Miksi käännyt takaisin, Jordan?

Uskovaiset, ylentäkäämme ymmärtäväisesti sydämemme, | rientäkäämme kiireesti Jordanin virralle || näkemään, kuinka Johannes Edelläkävijä kastaa lihallisesti Luojan, | ja hänen kanssaan todistaen jumaluudesta veisatkaamme: | Siunattu olet Sinä, joka olet ilmestynyt, meidän Jumalamme. || Kunnia Sinulle!

Kunnia... nyt... **6.säv.**

Oi ymmärryksen ylittävää jumalallista taloudenhoitoa! | Kuinka Luoja tulee luodun tykö ja kumartaa sen edessä päänsä? | Hän antaa meille, joiden sielu on valistettu, nöyrytymisen esikuvan. | Sen tähden me veisaamme: | Siunattu olet Sinä, joka olet ilmestynyt, meidän Jumalamme. || Kunnia Sinulle!

Aamupalveluksen loppuosa tavan mukaan, ja päätös.